

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **M. V.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 września 2013 r.,

zażalenia złożonego przez wnioskodawcę,

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lipca 2013 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 lutego 2013 r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku M. V. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 lutego 2013 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 10 września 2012 r., albowiem wniosek ten nie odpowiadał warunkom formalnym, gdyż nie został sporządzony i podpisany przez adwokata.

Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, który nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Ustawowe wymogi w tym zakresie mają na celu zapobieżenie nadużywaniu tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia i składanie wniosków, które nie znajdują podstaw prawnych w art. 540 k.p.k. W niniejszej sprawie ten obowiązek nie został spełniony, jednakże należy wskazać, że na wniosek skazanego wyznaczono obrońcę z urzędu, który po zbadaniu akt, zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k., poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania (k. 20, 28-33). Wnioskodawca został poinformowany o stanowisku obrońcy z urzędu i wezwany do uzupełnienia braku formalnego swojego wniosku, a więc złożenia w terminie 7 dni wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru (k. 35). Skoro więc skazany braku tego nie uzupełnił, słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia sporządzonego osobiście przez niego wniosku o wznowienie. Skarżący w swoim zażaleniu nie przedstawił żadnych nowych argumentów, które podważyłyby zasadność zaskarżonego zarządzenia i dlatego należało je utrzymać w mocy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.